

■ LA ZECE LUNI DE LA PRELUAREA MANDATULUI / Nicușor Dan invocă greua moștenire lăsată de administrația Firea
PAGINA 3

■ LA SEMESTRU / IAR Brașov raportează un profit de 18,28 milioane lei, în creștere cu 18,7%
PAGINA 4

■ SOLUȚII PENTRU ORAȘE INTELGENTE / Stațiile de încărcare ale Electromagnetice au ajuns și în orașele din zonele montane
PAGINA 9

■ PENTRU PRIMA JUMĂTATE A ANULUI / Fondul Proprietatea raportează un profit de 1,8 miliarde lei
PAGINA 11

■ PENTRU PRIMUL SEMESTRU DIN ACEST AN / Sphera Franchise Group a raportat un profit net de 5,2 milioane de lei
PAGINA 11

■ SURSE CITATE DE CNBC: PayPal analizează lansarea unei platforme de tranzacționare a acțiunilor
PAGINA 12

GRAM AUR = 243,4821 RON

FRANC ELVEȚIAN = 4,5680 RON

EURO = 4,9348 RON

DOLAR = 4,1741 RON

Ben Madadi, cel mai mare investitor persoană fizică de la SIF Muntenia, a depus la ASF o ofertă de cumpărare pentru 55 milioane de acțiuni SIF4

● Madadi: "Voi oferi mai multe detalii imediat ce voi primi un răspuns final din partea ASF"

Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF) a primit, luni, o solicitare de vânzare a unei oferte de cumpărare pentru 55 de milioane de titluri ale SIF Muntenia (SIF4), ne-au precizat ieri surse din piață. Sursele spun, ieri, că este vorba despre Ben Madadi, cel mai mare investitor persoană fizică de la SIF Muntenia. Pachetul vizat de Madadi reprezintă 7% din SIF Muntenia.

Contactat de ziarul BURSA, Madadi ne-a declarat: "Sunt în așteptarea răspunsului de la Autoritatea de Supraveghere Financiară la oferta pe care am făcut-o și oferii publice de răs-cumpărare a SIF4, care, urmează să înceapă pe 2 septembrie. Cum probabil știți, prețul de răs-cumpărare oferit de SAI Muntenia, administratorul SIF Muntenia, pentru acțiunile SIF4 este de 1,3 lei. Având în vedere că acest preț este aproape egal cu prețul din piață la momentul lansării, nu este deloc un preț serios pentru o ofertă publică. Pe data de 30 august am înaintat o ofertă concurentă către ASF, apoi am trimis înștiințare prin e-mail către BVV, SAI Muntenia, dar și ASF. Este vorba de o ofertă pentru a cumpăra 55 milioane de acțiuni SIF4".

După cum spune și Ben Madadi, oferta este una concurentă cu cea a conducerii SIF Muntenia, care intenționează răs-cumpărarea a 20,6 milioane de acțiuni SIF4, la un preț de 1,3 lei/titlu, cu doar 1,5% peste valoarea de închidere din sesiunea bursieră de luni.

Amenințarea că acest program de răs-cumpărare al conducerii SIF4 a fost aprobat de acționarii SIF Muntenia tocmai în urmă cu 16 luni, compania anunțând abia în finalul lunii iulie că vrea în sfârșit să dăcă la îndeplinire acest program. Amintim, de asemenea, că prețul acțiunilor SIF se situa mult mai jos la data aprobării de către acționari.

Madadi a mai precizat: "Având în vedere că mi-am depus oferta la ASF și pentru că aștept un răspuns din partea lor, mă abțin să fac public prețul ofertei mele. Conform legii, o ofertă concurentă trebuie să fie cu cel puțin 5% peste prețul ofertei."

MIHAI GONGOROI
 (continuare în pagina 4)

REPORTAJ / TRADIȚII ȘI MEȘTEȘUGURI LA MUZEUL ASTRA DIN SIBIU

Casa țărănească de pe bancnota de 10 lei, în Dumbrava Sibiului

Fotografie de Sabin Brandiburu

Casa țărănească aflată pe bancnota de 10 lei reprezintă una dintre principalele atracții ale Muzeului Astra din Dumbrava Sibiului.

Deși, de-a lungul timpului, au fost voci care au susținut că pe această bancnotă este schițată o casă expusă la Muzeul Satului din București, se pare că schița originală este realizată după Casa de Pomiculteri de la Muzeul Astra din Sibiu.

Casa de Pomiculteri este o replică a celei mai vechi case din satul vâlcăean Vlădești, originalul fiind ridicat de familia Vlădeștilor, după care a fost dat și numele satului. În anul 2006, casa a fost achiziționată de Muzeul Astra și a fost mutată în incinta lui.

Așadar, dacă ne uităm la bancnota de

10 RON, vom putea vedea casa din Vlădești, care acum se află acoperită de un deal din incinta muzeului Astra din Sibiu.

Muzeul Astra din Sibiu, supranumit și „Muzeul Viu”

Tradițiile și meșteșugurile populare, precum și arta tradițională, îmbinate cu o oază de verdeț și de liniște, definesc cel mai bine caracterul Muzeului Astra din Sibiu, supranumit și „Muzeul Viu”. La Muzeul Sibiului, pe Calea Dumbrăvii se găsește muzeul, care se întinde pe o suprafață de 96 de hectare în care sunt expuse peste 400 de case tradiționale, începând cu mici bordeie, până la case

de viticultori și de ciobani și mori de vânt.

Pe lângă cele peste 400 de case, muzeul are peste 10 kilometri de alei și conține mai mult de 16.000 de piese de muzeu, majoritatea fiind expuse în casele din parc.

Prima proiect de înființare a unui muzeu, în locul pe care se află astăzi muzeul Astra, a apărut în anul 1963, atunci când o echipă condusă de cercetător român în etnografie și folclor, Cornel Irimie, au adus un prim monument în Dumbrava Sibiului, respectiv o moară hidraulică, cu aducătoare inferioară. Moara adusă de Irimie în 1963 se regăsește și astăzi în muzeu și face parte din brandul său. De-a lungul anilor, colecția s-a dezvoltat.

Muzeul a fost deschis oficial în anul 1967, iar din anul 1971 au început să fie

aduse case țărănești și ateliere de meșteșuguri populare.

Muzeul a fost împărțit, inițial, în patru sectoare tematice - producerea și prelucrarea produselor agro-alimentare, extragerea și prelucrarea mineralelor și materialelor primare organice și anorganice precum lemnul, argila și miereciurile, producerea pietrelor și a blănturilor și transporturile tradiționale. Din anul 1990, celor patru sectoare inițiale li s-a alăturat unul nou, destinat monumentelor de utilitate publică. În acest sector au fost aduse două bisericuțe, o școală, două hanuri, o cârcămie, două pavilioane de joc, o popicarie și două remize de pompieri precum și un scărișor.

În prezent, muzeul a acumulat o mulțime de case și monumente, din epoci diferite, devenind, astfel, un centru al tradi-

țiilor și al meșteșurilor populare din toată țara.

Târgul Creatorilor Popolari – Eveniment anual în preajma Adormirii Maicii Domnului

În fiecare an, la Muzeul Astra din Sibiu, este organizat Târgul Creatorilor Popolari, în cadrul căruia participă meșteri și creatori populari din toată țara. De la opincari până la iconografi, fiecare are a sa meșteșug și tradițiile meșterilor săi și prezintă produsele și tradițiile locurilor de unde provin.

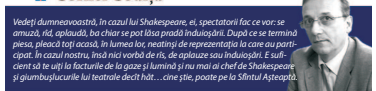
SABIN BRANDIBURU
 (continuare în pagina 8)

Coșmarurile unor nopți de vară

Vedeți, aici e diferența! Clasiicii sunt conșcși. Lui Shakespeare îi ajunge o singură noapte, cea a

Sifitului Ioan, și doar un singur vis. Frumos. Dar nu al unei nopți sare-care, ci aceea, unică, din crucea vrei. Suficient să ne pună esențialul și încă ceva pe deasupra despre jocurile dragostei și întimplării, despre eterna sfadă dintre dragoste și "sacrosantele" instituții ale autorității lumesci, despre dragoste și cât de nestăruitor poate deveni ea, de îndată ce o lași să se încreadă în ceea ce "ochii văd, inima cere". Exact. Despre dragoste și secretele lumii nevăzute care interferă cu a noastră, a oamenilor, controlat sau scăpat de sub cheia legilor și a regulilor firii, benefice, uneori, însă, mai puțin bine-voitor, dacă nu chiar malefice. Să-l văd eu cum s-ar descurca, domneală Shakespeare, aici, în postmodernitate, unde viașe sunt mai toate coșmaruri și nu în niciodată o singură noapte, ci nopți la rând, "sărut lungi trezindu-se senșurii", na ca noaptea, ci ea plugară prin bezăni, lăsată urme adânci, fără să poți controla, ca la

Cornel Codită

matematică, dacă șirurile astea deloc potesc sunt convergente, ori divergente... dacă acolo, undeva departe, au o limită, totuși! Pe de altă parte, nici nu poți să zici că ei, clasiicii, nu sar în ajutorul contemporanilor... cu ce pot. Peter Quince, spre exemplu. Autorul piesei. Ei, ne-a dăruit genul unei scrieri aparte, specifice, pe care însuși a botzot-o: "cea mai tristă comedie..." Rețineți termenul căci este de mare relevanță. Exact. Bucăciță ruptă din realitățile noastre. Și, cine joacă căci piesa? Iaca, drumetelor, meșteșugarii și Atenei. Tesalitori, Ierari, zidarii, tipnari și alții asemenea. Cât de pricepuți sunt în treburile lor, nu știm. Știm

(continuare în pagina 3)

OPINII

Dacă tot servim propagandă pe pâine, măcar să fie una mai de calitate

Dezbaterea zilei pare să fie introducerea vaccinării obligatorii pentru anumite categorii de bugetari, în special pentru cei din sănătate și învățământ, deci interfețele cu publicul. Argumentul forte adus de suportorii acestei măsuri este că un ne-vaccinat care interacționează cu ome-nii, precum un doctor sau un profesor, îl poate îmbolnăvi. Pare logic, căldă vreme ne gădind un pic la Israel. O țară unde majoritatea populației a fost vaccinată și cu toate acestea valul 4 a fost mai mare decât precedentele. De pildă, vârful valului 4 a fost de 12.000 de cazuri, în vreme ce valurile 3 și 2 au avu-se 10.000 și 11.000 de cazuri în vârful cur-

belor. De altfel, acum se recunoște deschis că vaccinarea nu presupune imunizare, ci doar forme mai ușoare ale bolii. Atunci, dacă prin vaccinare nu obținem imunizare, ce ne garantează că un profesor sau un doctor vaccinat nu transmite Covid unui elev sau unui pacient precum același specialist ne-vaccinat? A făcut cineva vreun studiu din care să rezulte că doctorii sau profesorii vaccinați nu pot transmite decât forme ușoare ale virusului? Eu nu știu să existe așa ceva și, în lipsa unei astfel de constatări, insistența cu vaccinarea obligatorie e mai mult propagandă decât măsură de sănătate publică.

Să vorbim puțin și de formele mai ușoare ale bolii, beneficiul încontestabil al vaccinului. După un an și jumătate de pandemie la nivel global, au fost afectate 217 milioane de persoane (conform Worldometer, 31 august) și au decedat 4,5 milioane. Cu alte cuvinte, după 3 valuri ale bolii și în plin val 4, avem un virus unde riscul de deces este de 2%, concentrat în special în jurul persoanelor vulnerabile, vârstnice, cu comorbidități, victimele uzuale ale epidemilor de gripă, în paranteză fie spus.

CRISTIAN DOGARU
 (continuare în pagina 11)